

DECIZIE

22 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău avînd în componența sa:

Președintele ședinței, Judecătorul

Iurie Melinteanu

Judecătorii

Silvia Vrabii și Ion Bulhac

Grefierul

Victoria Ștefănuță, Irina Olărescu

Cu participarea:

Procurorului

Vitalie Gavriliță

Avocatului

Vasile Nicoară, XXXXXXXXXX

Inculpatului

XXXXXXXXXX

Părți vătămate

Irina XXXXXXXXXX

examinînd în ședința de judecată publică, în ordine de apel, cererea declarată de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătoria Chișinău sediul XXXXXXXXXX din 30.01.2017, pe cauza penală de învinuire a lui:

-

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, născut la XXXXXX, cp XXXXXX, dom. str. XXXXXXXX, mun. XXXXX, originar din Chișinău, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare juridice, căsătorit, un copil minor la întreținere, activează în calitate de executor judecătoresc în cadrul Biroului Executorului Judecătoresc „XXXXXXXX”, anterior nejudecat,

-

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: în procedura instanței de fond din 04.02.2015 pînă la 30.01.2017, în instanța de apel, din 15.03.2017 și pînă la 22.06.2017.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoria Chișinău sediul XXXXXXXXXX din 30.01.2017, XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, a.n. XXXX, învinuit în baza art. 328 alin. (3) lit. d) CP a fost achitat din considerentul că în faptele acestuia nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune menționate.

XXXXXXXXXX XXXXXX, a.n. XXXX a fost considerat reabilitat pe marginea acuzării respective.

Plîngerea nr. 201 pet/15 formulată de apărătorul Vasile Nicoară la 10 februarie 2015 privind nulitatea ordonanțelor din 10 iulie 2014 (de începere a urmăririi penale), 09.12.2014 (de recunoaștere în calitate de bănuțit) și din 27 ianuarie 2015 (privind punerea sub învinuire) precum și privind inadmisibilitatea probelor în procesul penal a fost respinsă ca nefondată.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire și a

recuzării, nu s-a înregistrat în Registrul bunurilor imobile și se încheiează ca acesta, activând în calitate de executor judecătoresc al Dărilor executorului judecătoresc „XXXXXXXXXX”, din mun. Chișinău, str. XXXX, bir. XXX, fiind deținător al licenței nr. 014, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul Penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanente drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, fiind exponentul puterii de stat, ceea ce denotă prezența statutului de persoană cu funcții de răspundere, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 8 lit. a) și 1) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești; art.22 alin. (1) lit.a) din Codul de executare, care stipulează că, executorul judecătoresc este în drept să emită încheieri în limitele competențelor prevăzute de Codul de executare; să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege; acționând cu titlu oficial ca persoană care reprezintă Departamentul de Executare, contrar obligațiilor de serviciu care prevăd executarea integrală și în termen rezonabil a titlului executoriu parvenit spre executare, întru apărarea drepturilor persoanelor fizice, ar fi comis infracțiunea de depășire în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanțe:

La 22.01.2013, între SRL „XXXXXXXXXX” și XXXXXXXXXXXXa fost încheiat contractul de investiții în construcție nr. 516 potrivit căruia ultima participa la finanțarea cu mijloace proprii în mărime de 58.000 euro, la construcția mansardei la blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, iar societatea comercială s-a obligat să construiască pe aceste mijloace cu atragerea terților (antreprenorului) acest apartament, cu ulterioara dare în exploatare și transmitere investitorului în proprietate. În conformitate cu capitolului II, pct. 2.1, lit. a) al acestui contract „achitarea va fi efectuată conform condițiilor contractului de investiții cu nr. 69V-8M din 02.03.2011 și lit. b) al aceluiași punct prevede că „sumele bănești achitate în baza contractului nr. 69V-8N din 02.03.2011” vor fi recalculat în contul achitării contractului dat”. Acest contract a fost autentificat către notarul public, XXXXXXXXXXXX, ulterior, la 06.11.2013, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

La 15.04.2013 de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, în pricina civilă SRL „XXXXXXXXXX” către SRL „XXXXXXXXXX”, s-a dispus încasarea, în contul datoriei și a penalității, suma de 489609,07 lei.

În baza titlului executoriu nr. 3c/a-1295/13, executorul judecătoresc XXXXXX, a intentat procedura de executare. La 10 iunie 2013, în baza procesului-verbal de sechestrul a fost aplicat sechestrul pe bunurile imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate a XXXXXXXXXXXX inclusiv și bunul imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, situat în mun. Chișinău, sector XXXXXXXXXXXX, str. XXXX, nr. XXXX.

La 20.09.2013, prin Dispoziția nr. 60c a fost dispusă conexarea procedurilor de executare a. documentelor executorii nr. 2e-217/13 și 3c/a-1295/13, toate materialele fiind transmise executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXX.

Ulterior, prin încheierea din 09.10.2013 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX a dispus organizarea licitației bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, amplasat în XXXXXXXXXXXX pentru data de 29.10.2013 ora 10:00, însă în legătură cu faptul că pentru participare la licitație nu s-au înregistrat cel puțin 2 participanți s-a declarat că licitația nu a avut loc.

La 28.10.2013, cet. Irina XXXXXXXXXXXX, fiindu-i adusă la cunoștință încheierea nr. 014-387/13 din 09.10.2013, a depus o cerere de chemare în judecată către SRL „XXXXXXXXXX”, intervenient accesoriu, XXXXXXXXXXXX, prin care a solicitat suspendarea înstrăinării bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, situat în mun. Chișinău, sector XXXXXXXXi, str. XXXX și casarea integrală a încheierii executorului judecătoresc privind stabilirea licitației din 09.10.2013.

Necăținând la aceasta, executorul judecătoresc XXXXXXXX, contrar prevederilor art. 126 alin. (2) din Codul de executare care stipulează că: „în cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vânzarea bunurilor la care se referă contestarea se suspendă pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești, depășindu-și vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de actele normative citate, la 15.01.2014, prin încheierea nr. 014-345/14 a dispus organizarea licitației repetate al bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX amplasat în mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXXXX str. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, pentru data de 05.02.2014, ora 10:00. Licitația repetată de asemenea nu a avut loc, din motiv că pentru participare la licitație nu s-au înregistrat cel puțin 2 participanți.

De asemenea, deoarece la 13.11.2013, cet. XXXXXXXXXXXXa înregistrat contractul de investiții în construcție în Registrul bunurilor imobile a ÎS „Cadastru”, contrar prevederilor legale în conformitate cu art. 133 alin. (1) din Codul de executare: „înainte de demararea licitației, executorul judecătoresc cere organului cadastral teritorial... să i se comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează bunul urmărit. Titularii acestor drepturi vor fi înștiințați despre desfășurarea licitației”, XXXXXXXXXXXXnu a înștiințat-o pe I. XXXXXXXXXXXX, despre organizarea licitației repetate al bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX amplasat în mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXXXX str. XXXXX, XXXXXXXXXXXX, pentru data de 05.02.2014, ora 10:00.

În continuare, drept rezultat al acțiunilor ilegale ale executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXX, în conformitate cu art. 140 alin. (3) din Codul de executare, la 07.02.2014 SRL „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX” a solicitat preluarea bunului în contul datoriei, cu achitarea diferenței de preț. Ulterior, la 19.02.2014, conform ordinului de plată nr. 45 SRL „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX” a achitat suma ce depășește valoarea creanțelor sale în sumă de 31562 lei.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX, încălcînd prevederile art. 46 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 1 al Primului protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950, care prevăd: „...nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege..”, prin încheierea nr. 014- 345r/14 din 21.02.2014, a dispus: „a transmite creditorului SRL „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX” în proprietate încăperea cu nr. cadastral 0100506.104.01.023, situată pe str. XXXXXXXXXXXX, ap. 8M, nevîndut la licitația repetată din 05.02.2014, în contul achitării datoriei în sumă de 486.838 lei, cauzînd astfel investitorului XXXXXXXXXXXXun prejudiciu material în mărime de 307180 lei, ceia ce în conformitate cu prevederile art. 126 din Codul penal constituie daune în proporții deosebit de mari și deci urmează a fi calificate drept urmări grave.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXXXX, în termen, a declarat apel împotriva acesteia. prin care solicită Colegiului. admiterea cererii. casarea sentinței Judecătoriai Chisinau sediul

XXXXXXXXXX din 30.01.2017, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care XXXXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita profesia de executor judecătoresc pe un termen de 10 ani.

3.1. În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, instanța de judecată a trecut cu vederea faptul desfășurării nemijlocite contrar actelor normative citate a procedurii licitației de către XXXXXXXXXXXX cu anunțarea licitației în mass-media și organizarea desfășurării acesteia la datele orele și locurile stabilite de executor. Însăși procesul de licitație a avut loc, cu deschiderea ședinței, întocmirea actelor corespunzătoare, însă aceasta nu s-a considerat ca desfășurată deoarece la licitație nu s-au prezentat 2 și mai mulți concurenți, ceea ce motivează transmiterea ulterioară a bunurilor către debitor direct.

3.2. Este de părere apelantul că, instanța de judecată eronat și neîntemeiat a apreciat că „nu era întrunită excepția contestării actelor de sechestrul”, or art.2 alin.(4) din Legea privind executorii judecătorești prevede și continuarea la ideea expusă de instanță - executorul judecătoresc nu poate refuza executarea unui act dat în competența sa (pag. 18 a sentinței), decât în cazurile și în condițiile stabilite de lege.

3.3. Astfel, consideră apelantul că, deoarece la 28.10.2013. cet. XXXXXXXXXXXX fiindu-i adusă la cunoștință Încheierea nr. 014-387/13 din 09.10.2013. a depus o cerere de chemare în judecată către XXXXXXXXXXXX intervenient accesoriu XXXXXXXXXXXX, prin care a solicitat suspendarea înstrăinării bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX. situat în mun. Chișinău, sector XXXXXXXXXXXX, str. XXXXXXXX și casarea integrală a încheierii executorului judecătoresc privind stabilirea licitației din 09.10.2013, aceste circumstanțe îl obligau pe XXXXXXXXXXXX să suspende potrivit art. 126 CE desfășurarea licitației, precum și vânzarea/înstrăinarea bunului respectiv.

3.4. Mai invocă apelantul că, instanța nu a dat apreciere corectă și coerentă faptelor care au avut loc și acțiunilor executorului judecătoresc, ori tolerarea a astfel de acțiuni ar crea haos în domeniul executării hotărârilor judiciare pe de o parte prin stimularea abuzului din partea exponenților puterii (executorii judecătorești) și prin lipsirea de posibilități reale de apărare a dreptului de proprietate atît de către persoanele fizice cît și de persoanele juridice.

3.5. De asemenea apelantul menționează că, nu este plauzibil argumentul instanței precum că inacțiunea executorului judecătoresc de a nu o informa pe XXXXXXXXXXXX Irina despre desfășurarea licitației nu poate fi apreciată ca o depășire vădită și intenționată a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ori, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova săvârșirea unor acțiuni de către persoana publică, cu încălcarea unor cerințe sau circumstanțe speciale ori excepționale indicate în lege - comiterea unor acțiuni care sunt în competența funcțională a persoanei publice, respectiv persoanei cu funcție de demnitate publică, însă cu nerespectarea unor împrejurări, condiții impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament reprezintă depășirea atribuțiilor de serviciu, ceea ce în cazul de față nu doar că persistă, dar este și evident.

3.6. Mai indică apelantul că, instanța de judecată a ignorat prevederile art.40 alin.(3) lit.a) și h) din Legea privind executorii judecătorești și rolul UNEJ în activitatea executoriilor judecătorești, urmînd ca aceasta, cu titlu de informare să înștiințeze executorii judecătorești despre intentarea procesului de insolabilitate a XXXXXXXX

4. În cadrul ședinței instanței de apel, Procurorul participant Vitalie Gavriliță a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXXXX conform motivelor invocate.

4.1 Inculpatul XXXXXXXXXXXX și apărătorul acestuia Vasile Nicoară au solicitat colegiului respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, ca fiind nefondat.

4.2. Partea vătămată XXXXXXXXXXXX și apărătorul acestuia XXXXXXXXXXXX au solicitat colegiului respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5. Verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXXXX ca fiind nefondat și a menține fără modificări sentința primei instanțe, ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

6. Audiînd participanții la proces, cercetînd suplimentar probele administrate de către instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului, corect a conchis asupra achitării inculpatului XXXXXXXXXXXX în învinuirea adusă în baza art. 328 alin.(3), lit.d) Cod penal.

7. Colegiul penal a stabilit cu certitudine faptul că, învinuirea nu și-a găsit confirmare.

În urma analizelor circumstanțelor și probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată, Colegiul Penal consideră că instanța de fond legal și fondat a motivat sentința prin faptul, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

8. Totodată este de menționat faptul că, în prezenta cauză penală de către acuzarea de stat în confirmarea învinuirii au fost prezentate și cercetate următoarele probe:

– declarațiile părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXX, potrivit cărora, aproximativ pe la sfîrșitul anului 2010 a aflat despre existența unei case pe str. XXXX. A fost încheiat un contract investițional între mama sa și XXXXXXXXXXXX 2011. În contractul respectiv nu figurează ea dar mama sa, însă două bonuri de achitare a numerarului sunt eliberate pe numele său. Familia sa a apărut în contract abia în anul 2013. Din motivul unor probleme familiare personale nu s-a ocupat o perioadă de timp de problema apartamentului respectiv. Ulterior a fost telefonată de reprezentanții XXXXXXXXXXXX care i-au comunicat că apartamentul său a fost scos

ia ncitape. în acei moment a acunat actele pe care ie avea ia ea și s-a inumit cu executorul judecătoresc XXXXXXXXXX și i-a iasat toate de pe actele respective. I-a fost comunicat că este nevoie de o altă hotărîre judecătorească. A mai comunicat partea vătămăată că. ulterior s-au adunat încă 8 investitori și în comun, au intentat un proces de insolvabilitate în privința XXXXXXXXXXXX, iar în rezultatul emiterii hotărîrii respective s-au stopat toate acțiunile privind urmărirea apartamentului menționat. A mai precizat partea vătămăată că a obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului respectiv la începutul lunii 2015. Dreptul respectiv 1-a înregistrat în temeiul actelor care sunt indicate în registrul bunurilor imobile. A mai specificat partea vătămăată că aceasta nu-și amintește despre existența încheierii de aplicare a sechestrului, nu a știut despre aceasta și nu a atacat-o. Partea vătămăată a declarat că nu este jurist dar că nu i-au fost lezate careva drepturi ale sale. A admis că la momentul adresării cu plîngere i-au fost lezate anumite drepturi, însă la moment nu-i mai sunt afectate drepturile. A specificat că după depunerea denunțului a întreprins acțiuni în vederea apărării și protejării intereselor sale în ordine civilă. A indicat că un act de primire predare a apartamentului a fost întocmit la data de 08.04.2015, moment în care întreprinderea și-a executat obligațiile față de ea. A considerat că după intentarea procedurii de insolvabilitate instanța de judecată trebuia să anunțe executorul judecătoresc despre acest fapt și despre suspendarea oricăror acțiuni de urmărire a bunurilor. A specificat partea vătămăată că din alte procese i-a devenit clar faptul că executorul judecătoresc sau nu a fost informat corespunzător sau în genere nu a fost informat despre procedura de insolvabilitate. A specificat că la momentul respectiv nu are careva pretenții față de XXXXXXXXXXXX. A mai specificat partea vătămăată că după transmiterea actelor a mai avut loc o licitație despre care ea nu a cunoscut nimic. A concretizat că în actele pe care ea le-a transmis executorului nu erau careva acte care l-ar fi obligat pe ultimul să suspende executarea. A concretizat că ea a prezentat executorului copia contractului dintre mama sa și XXXXXXXXXXXX careva bonuri de plată (cecuri). Partea vătămăată a declarat expres că nu i-a transmis executorului judecătoresc careva acte emise de instanța de judecată, care ar fi demonstrat că, acțiunile executorului judecătoresc realizate în cadrul executării, constituie obiectul unor litigii judiciare. La fel a mai declarat că nu i-a comunicat executorului că a acționat în judecată, precizînd că discuția dintre ea și executor a avut loc înainte de a se adresa în judecată. A mai comunicat că acordul privind cesiunea de creanță a fost înregistrat la OCT în anul 2013. A specificat că apartamentul a trecut în proprietatea sa în anul 2015. A specificat că în anul 2013 drepturile sale au fost lezate de acțiunile SC „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX”. A reiterat că pînă în anul 2015 încheierea de aplicare a sechestrului nu a fost contestată. (f.d. 164-166 vol. 2)

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel partea vătămăată a comunicat că susține declarațiile anterior date.

La întrebările instanței de apel a comunicat că, este de acord cu sentința primei instanțe și consideră că XXXXXXXXXXXXu nu este vinovat.

– La întrebările procurorului participant în instanța de apel a indicat că, s-a prezentat executorului judecătoresc, i-a prezentat careva acte, ultimul i-a comunicat că în baza acestor acte nu poate opri procedura de executare, și urmează să se adreseze în instanța de judecată cu o cerere. Nu ține minte dacă contractul de investiții a fost înregistrat la cadastru. Apartamentul amplasat pe str. XXXX XXXXi aparține și locuiește în el. În urma procedurii de insolvabilitate a intrat în posesia apartamentului. (f.d.23-24 vol. 3)

– *declarațiile martorului XXXXXXXXXXX*, potrivit cărora, activează în calitate de administrator al proceselor de insolvabilitate din 2005 pînă în prezent. La 09.12.2013 Curtea de Apel Chișinău a examinat cererea privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „XXXXXXXXXX”. Astfel prin încheierea din 09.12.2013 a fost numită în calitate de administrator provizoriu al SRL „XXXXXXXXXX”. Ulterior la 24.02.2014, a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „XXXXXXXXXX”. Hotărîrea privind declararea insolvabilității a fost publicată în MO în vederea executării hotărîrii și în vederea notificării, la Cadastru și la UNEJ. A specificat că aceste notificări au fost primite la 24.01.2014 și respectiv la 27.01.2014. A specificat că prin aceste acte judecătorești de dispoziție au fost suspendate executările silite împotriva bunurilor SRL „XXXXXXXXXX”. A comunicat că ulterior SC „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX” SRL a depus cerere la Curtea de Apel Chișinău în baza încheierii emise de executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXXu, prin care solicita separarea bunurilor din masa debitoare. A specificat martorul că încheierea privind transmiterea bunurilor către SC „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX” SRL a fost emisă de către executor, după pronunțarea de către Curtea de Apel a încheierii privind suspendarea executării silite. A mai specificat martorul că executorul, urma potrivit art. 104 CE să suspende executarea și să transmită procedura de executare către administratorul insolvabilității, ceea ce nu a făcut. A mai declarat martorul că în noiembrie 2014 a efectuat inventarierea bunurilor și a stabilit că în ap. nr. 8 din str. Calea leșilor 69 este făcută reparație capitală efectuată de Irina XXXXXXXXXXX. Martorul a recunoscut în ședință că pe executorul judecătoresc nu 1-a mai văzut niciodată pînă la ședința de judecată și că prima dată la văzut în ședință. A concretizat că cererea de separare a bunurilor din masa debitoare a fost depusă de SC „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX” aproximativ în luna iulie - august 2014. A declarat că nu cunoaște care au fost acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare deoarece nu i-a fost transmisă procedura de executare. Martorul, în ședință de judecată a specificat expres că pe executorul judecătoresc nu 1-a informat despre procedura de insolvabilitate și despre suspendarea acțiunilor de executare deoarece acesta nu i-a transmis procedura de executare. A indicat că în vederea stopării urmării silite a informat UNEJ, deoarece ea nu cunoștea că XXXXXXXXXXXX are în procedură un asemenea document executoriu. A explicat că din acest motiv nu a remis notificare la executorul judecătoresc ci la UNEJ. A apreciat că UNEJ urma să-l informeze pe inculpat despre scrisoarea sa deoarece acesta are calitatea de membru obligatoriu al acestei uniuni. A concretizat că la sediul biroului inculpatului încheierea emisă de Curtea de Apel nu a expedit-o. A mai indicat martorul că ea a remis notificare și la organul cadastral, care a fost recepționată la data de 24 ianuarie 2014. A specificat că a primit și un răspuns de la organul cadastral însă nu-și amintește dacă în acel răspuns era careva mențiune despre aplicarea cărorva interdicții pe bunuri. A mai specificat că ea nu are acces direct la registrul bunurilor imobile și putea doar să consulte informația din RBI doar în urma unei interpelări oficiale la cadastru. Alte posibilități de consultare a registrului BI nu are. A mai declarat martorul că prima hotărîre privind insolvabilitatea SRL „XXXXXXXXXX” din 24.02.2014 a fost anulată de instanța ierarhică cu întoarcerea pricinii la rejudicare. După rejudicare, în luna iulie 2014 a fost emisă o nouă hotărîre privind declararea insolvabilității, care din nou a fost publicată în MO din 08.08.2014. (f.d.177-180 vol. 2)

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel martorul a declarat că susține declarațiile anterior date.

– La întrebările procurorului a comunicat că, a fost numită în funcția de administrator la SRL "XXXXXXX", fapt despre care a informat prin scrisoare uniunea executorilor judecătorești. Nu l-a informat personal pe XXXXXXXXXXXX. În conformitate cu art. 126, 104 după cum prevede procedura de insolvență, executorul XXXXXXXXXXXX urma să suspende executarea. Imobilul în litigiu a trecut în proprietatea lui XXXXXXXXXXXX Irina în urma încheierii instanței de judecată. (f.d.30-31 vol. 3)

– *declarațiile martorului Chetroi Renata*, potrivit cărora, activează în calitate de registrator în cadrul ÎS „Cadastru” din 2005 până în prezent. A specificat că nu-și mai amintește exact când, menționând că la urmărirea penală a specificat exact data (la UP a indicat 06.11.2013) dar la ÎS Cadastru a fost depusă de către XXXXXXXXXXXXo cerere privind notarea unui contract investițional în construcția unui apartament. Acest contract a fost notat. A specificat că între notarea contractului investițional și intabularea dreptului există o diferență esențială. Martorul a mai comunicat că susține declarațiile pe care le-a dat la urmărirea penală unde a specificat că „la 06.11.2013 la oficiul IS „Cadastru” s-a prezentat doamna XXXXXXXXXXXXcu o cerere prin care a solicitat notificarea contractului cu privire la investiții în construcții nr. 516 din 22.01.2013, asupra bunului imobil viitor cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, amplasat în mun. Chișinău sect. XXXXXXXXXXXX str. XXXXXX. Astfel, fiind examinată cererea menționată mai sus, în termen de 7 zile, a înscris în Registrul Bunurilor Imobile notificarea respectivă. Conform art. 406 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998, înregistrarea

contractelor privind investițiile în construcții constituie: „contractele prin care una dintre părți se obligă să asigure construcția unuia sau mai multor apartamente și să le transmită persoanei fizice care se obligă să achite integral sau parțial prețul imobilului anterior predării acestuia, precum și contractele privind cesiunea drepturilor care rezultă din acestea se autentifică notarial și se înscriu în registrul bunurilor imobile, sub sancțiunea nulității”. Din acest considerent, notificarea dată nu constituie o intabulare a dreptului de proprietate, ci au fost asigurate investițiile doamnei XXXXXXXXXXXXasupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX. Conform art. 33 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998, temei pentru refuzul înregistrării drepturilor pot fi: a) solicitantul nu a îndeplinit în termen cerințele stabilite la art. 32 alin. (4); b) forma și/sau conținutul documentelor prezentate nu corespund cerințelor legislației; c) s-a constatat neautenticitatea documentelor prezentate; d) documentul prezentat a fost emis de o autoritate publică necompetentă; e) datele din documentele prezentate nu corespund datelor din cadastru, cu excepția cazurilor în care necorespunderea este cauzată de o eroare tehnică a oficiului cadastral teritorial; f) este notată aplicarea sechestrului sau interdicția de înstrăinare sau grevare a bunului imobil, dreptul asupra căruia este solicitat spre înregistrare. Întrucât notarea contractului de investiție nu este o înregistrare, respectiv nu constituie temei de refuz conform articolului menționat supra”. În ședință de judecată martorul a mai comunicat că la data de 06 noiembrie 2013 este probabil că a cunoscut despre existența sechestrului din 23.08.2013, 26.03.2013, 07.05.2013, 05.07.2013 și din 08.08.2013. Acestea nu constituiau un temei de refuz în notarea contractului ci temei de refuz în eventuala înregistrare a dreptului real. A mai specificat martorul că încheierile executorului judecătoresc referitoare la aplicarea sechestrului au fost executate și reflectate în registrul Bunurilor Imobile. (f.d.170 vol. 2)

– copiile din dosarul cadastral deschis pentru Bl cu nr. 010050601401023 situat în XXXXXXX (f.d. 80-112 vol. 1), anexate ca mijloc de probă la cauza penală prin ordonanța din 20.10.2014 (f.d. 114 vol. 1);

– actele (în copie) din dosarul cadastral relevă că la cererea SC „XXXXXXXXXX” SRL cf 1006609001812 din 08 februarie 2012 și a anexelor conținute în dosarul cu nr. 010050601401020 s-a realizat înregistrarea primară, după SC „XXXXXXXXXX” SRL cf 1006609001812, asupra încăperii izolate cu nr. 010050601401023 situat în mun. XXXXXX (f.d. 81 vol. 1);

– solicitarea executorului judecătoresc Furdui Ion notarea în RBI a informației despre emiterea încheierii nr. 032-509/12 privind aplicarea sechestrului asigurător (în vederea asigurării documentului executoriu nr. 2e-1757/12 emis de judecătoria Rîșcani la 31.07.2012) pe bunurile imobile care aparțin cu drept de proprietate SC „XXXXXXXXXX” SRL cf 1 1006609001812 (f.d. 82-85 vol. 1);

– procesul-verbal de consemnare a plîngerii (f.d. 16-17 vol. 1);

– procesul verbal de examinare (f.d. 19 vol. 1);

– materialele acumulate din procesul penal cu anexe (f.d. 60-112 vol. 1);

– procesul-verbal de examinare a actelor (f.d. 113 vol. 1);

– ordonnanța de anexare ca mijloc de probă a actelor (f.d. 114 vol. 1);

– ordonnanța de ridicare a dosarului de executare (f.d. 124 vol. 1);

– demersul privind autorizarea ridicării dosarului de executare (f.d. 125 vol. 1);

– încheierea de ridicare a dosarului de executare (f.d. 126-127 vol. 1);

– procesul-verbal de ridicare a dosarului de executare (f.d. 128 vol. 1);

– procesul-verbal de examinare a dosarului de executare (f.d. 129-132 vol. 1);

– scrisoarea de însoțire de restituire a dosarului de executare (f.d. 133 vol. 1);

– ordonnanța de ridicare a copiilor din dosarul de examinare (f.d. 134 vol. 1);

– procesul-verbal de ridicare a copiilor din dosarul de executare cu anexe, procedura de executare 014-345r/14 din 15.04.2013 (f.d. 135-211 vol. 1);

- procesul-verbal de examinare a unor documente in copii din cadrul procedurii de executare nr. 014-3451/14 (f.d. 212 vol. 1);
- extrasurile din registrul bunurilor imobile a ÎS Cadastru (f.d. 214-218 vol. 1);
- actele înaintate XXXXXXXXXX Irina în legătură cu recunoașterea acesteia în calitate de parte vătămată și parte civilă (f.d. 9-19 vol. 2);
- procesul-verbal de audiere a părții vătămate XXXXXXXXXX Irina (f.d. 20-21 vol. 2);
- certificatul de înregistrare a SRL "Tigola XXXXXXXXXX" (f.d. 24-29 vol. 2);
- notificarea de către ÎI "Silivestru Irina" a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din RM cu avizele de recepție (f.d. 35 vol. 2);
- notificarea din 21 ianuarie cu avizele de recepție (f.d. 36 vol. 2);
- fișa pesoanală a lui XXXXXXXXXX (f.d. 47 vol. 2);
- revendicarea (f.d. 48 vol. 2);
- informații privind evidența lui XXXXXXXXXX la medicul narcolog și psihiatru (f.d. 49-51 vol. 2);

9. Inculpatul XXXXXXXXXX învinuirea înaintată nu a recunoscut-o, în ședința de judecată a instanței de fond a invocat că, la data de 15.04.2013, exercitând funcția de executor judecătoresc a intentat procedura de executare a titlului executoriu nr. 2e-217/13 din 09.04.2013, eliberat de către Judecătoria Comercială de Circumscripție, în conformitate cu care s-a hotărât: „A elibera titlul de executare silită a hotărârii arbitrală nr. 02/143/13 din 19.02.2013 cu privire la încasarea de la pîrîtul SRL "XXXXXXXXXX" or. Chișinău în favoarea Reclamantului SRL "XXXXXX" or. Rezina a datoriei de bază în mărime de 45213,45 lei, suma penalității în valoare de 20000 lei, cheltuielile pentru taxa de înregistrare și arbitraj în valoare de 3176,20 lei, ca urmare a neexecutării contractului de vânzare-cumpărare nr. 8 din 22.11.2011 și suplimentar cheltuielile taxei de stat în sumă de 100,00 lei.”

La data de 10.06.2013 pe bunurile imobile înregistrate cu drept de proprietate după debitorul ÎCS "XXXXXXXXXX" SRL c/f 1006609001812 adresa m. Chișinău str. B.Bodoni, 16 of. 2 a aplicat sechestrul și anume pe următoarele bunuri imobile: nr. cad. 0100506.014.01.020 adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXXXX; nr. cad. XXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXX.

În urma conexării procedurilor de executare, la data de 07.10.2013 a preluat titlul executoriu nr. 3c/a-1295/13 din 23.04.2013, eliberat de către Judecătoria Comercială de Circumscripție, în conformitate cu care s-a hotărât: „Se încasează de la ÎCS "XXXXXXXXXX" SRL în beneficiul lui ÎCS "XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX" SRL suma de 316.718,00 (trei sute șaisprezece mii șapte sute opt zeci) lei. Se încasează de la ÎCS "XXXXXXXXXX" SRL în beneficiul lui ÎCS "XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX" SRL penalitatea în mărime de 158.533,52 (una sută cincizeci și opt cinci sute treizeci și trei și 52 bani) lei. Se încasează de la ÎCS "XXXXXXXXXX" SRL în beneficiul lui ÎCS "XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX" SRL cheltuieli de judecată în mărime de 14.357.55 (paisprezece mii trei sute cizeci și șapte lei și 55 bani) lei.”

Prin încheiere din 09.10.2013 a dispus organizarea licitației a imobilului- încăpere cu nr. cad. XXXXXXXXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. XXXX XXXXXXXXXX pentru data de 29.10.2013 ora 10:00, însă în legătură cu faptul că pentru participare la licitație nu s-au înregistra: cel puțin 2 participanți (nu s-a înregistrat nici un participant) s-a declarat că licitația nu a avut loc, fapt confirmat prin procesul-verbal din 29.10.2013.

Conform bazei de date electronice a ÎS "Cadastru" imobilul nr. cad. XXXXXXXXXX adresa mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXX str. Calea Ieșilor, 69 v XXXXXXXXXX, era înregistrat cu drept de proprietate pe numele debitorului ÎCS "XXXXXXXXXX" SRL.

A specificat inculpatul că potrivit art. 22 alin. (1) lit. 1) al Codului de Executare al RM "Executorul judecătoresc este în drept: 1) să sechestreze, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vîndă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.”

Potrivit art. 63 alin. (1) lit. a) al Codului de Executare al RM: "în scopul asigurării executării: documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept: a) să aplice sechestrul pe mijloacele bănești sau pe bunurile debitorului.”

Conform art. 125 alin. (1) al Codului de Executare al RM: "Bunurile sechestrate se vînd, de reguli la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de commission.” Astfel aplicarea sehastrului pe bunurile debitorului și dispunerea vînzării acestora la licitație în cadrul procedurii de executare unui document executoriu - sînt măsuri prevăzute de lege.

Încheierea nr. 014-387/13 din 09.10.2013 privind organizarea licitației, contestată de dna XXXXXXXXXX I. a fost emisă în strictă conformitate cu prevederile legale.

În prezent Judecătoria XXXXXXXXXX încă nu s-a expus definitiv asupra contestației înaintate (judecătorul Dorin Dulghieru).

Licitația contestată stabilită pentru data de 05.03.2014 ora 10:00, dispusă prin încheierea nr. 014-3451/14 din 15.01.2014

Licitația repetată staționa pentru data de 05.02.2014 ora 10:00, dispusa prin încheiere nr. 014-345r/14 din 15.01.2014, deasemenea nu a avut loc din motivul că pentru participare la licitație nu s-au înregistrat cel puțin 2 participanți (nu s-a înregistrat nici un participant).

Creditorul ÎCS "XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX" SRL, la data de 07.02.2014 s-a adresat cu o cerere, prin care a acceptat preluarea în contul achitării datoriei, bunului nevîndut la licitație, la prețul stabilit la licitație și a restituit suma ce depășește valoarea creanțelor sale, - 31562 lei, vărsînd suma indicată la contul curent special al executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXX, fapt confirmat prin ordin de plată nr 45 din 19.02.2014.

A menționat că art. 140 alin. (3) al Codului de Executare al RM, prevede: "Dacă se declară că licitația repetată nu a avut loc, creditorul este în drept să preia bunurile în contul achitării creanței, la prețul inițial stabilit la ultima licitație."

Prin încheiere nr. 014-345r/14 din 21.02.2014 a dispus transmiterea creditorului ÎCS "XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX" SRL în proprietate încăperea cu nr. cad. XXXXXXXXXXXX adresa: mun. Chișinău, sect. XXXXXXXXXXXX str. Calea Ieșilor, 69 v XXXXXXXXXXXX, nevîndută la licitație repetată din 05.02.2014, în contul achitării datoriei de 486838 lei în temeiul titlului executoriu nr. 3c/a-1295/13 din 23.04.2013, eliberat de către Judecătoria Comercială de Circumscripție.

Această încheiere, deasemenea a fost contestat de XXXXXXXXXXXX I., prin înaintarea unei cereri suplimentare, care încă nu este examinată în fond. (judecătorul Dorin Dulghieru)

A indicat inculpatul că încheierea nr. 2c-387/13 din 09.12.2013 emisă de Curtea de Apel Chișinău, i-a fost comunicată la data de 21.02.2013 de către avocatul Dnei XXXXXXXXXXXX I. - D1 XXXXXXXXXXXX, în ședință de judecată din aceeași data, fapt care a fost constatat și de Curtea de Apel Chișinău prin Decizie nr. 2r-2165/15 din 06.11.2015.

A mai specificat că de notificarea administratorului al proceselor de insolvență ÎI "XXXXXXXXXX" din 21.01.2014 a luat cunoștință în ședință de judecată din 29.05.2014. Notificarea în cauză deasemenea a fost prezentată de avocatul XXXXXXXXXXXX.

A declarat că potrivit art. 66 alin. (2) al Codului de Executare al RM: "Încheierea executorului judecătoresc este executorie de drept din momentul emiterii și poate fi contestată, în termen de 10 zile de la data comunicării, în instanța de judecată în a cărei rază teritorială biroul executorului judecătoresc își are sediul sau, în cazul municipiului Chișinău, în instanța de judecată în a cărei circumscripție camera teritorială a executorilor judecătorești a stabilit competența teritorială a executorului judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Contestarea încheierilor executorului judecătoresc nu poate fi temei de suspendare a executării, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod."

A menționat inculpatul că, acțiunile executorului judecătoresc, se supun controlului judiciar și doar instanța de judecată, poate da apreciere legalității actelor executorului judecătoresc, inclusiv și încheierii nr. 014-345r/14 din 21.02.2014 prin care s-a dispus transmiterea creditorului imobilului nevîndut la licitație repetată în contul datoriei. Legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc se stabilește de către Instanța de Judecată în cadrul unei proceduri civile (art. 163 al codului de Executare al RM) și nu în cadrul anchetei penale.

A reiterat că, judecătoria XXXXXXXXXXXX încă nu a examinat în fond contestațiile depuse de XXXXXXXXXXXX Irina împotriva actelor executorului judecătoresc Tihonovici A.

A declarat că art. 126 al Codului de Executare Prevede: "(1) Dacă actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor nu au fost contestate în termenul prevăzut la art.118 alin.(5) din prezentul cod, executorul judecătoresc este obligat să inițieze, în cel mult 10 zile, procedura de vânzare a bunurilor sechestrate. (2) În cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vânzarea bunurilor la care se referă contestarea se suspendă pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești." Conform art. 118 alin. (5) al Codului de Executare al RM: "Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanță de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz."

În această ordine de idei a specificat că proces-verbal de sechestrare din 10.06.2013 nu a fost contestat, respectiv el era obligat de a iniția procedura de vânzare a imobilului sechestrat, precum și de a organiza licitația repetată de vânzare bunului sechestrat. Este evident că în alin (2) al Codului de executare este vorbă de aceleași acte la care se face referire și în alin. (1) al aceluiași articol adică de actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor și nicidecum nu de orice acte emise de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare.

A specificat că de aceeași opinie sunt și autorii comentariului codului de executare al RM. în comentariul la alin. (2) al art. 122 al Codului de Executare al RM (în redacția Legii nr. 443-XV din 24.12.2014), este menționat: "Alineatul (2) al articolului dat se referă la situația cînd actele de sechestrare au fost totuși contestate. În asemenea caz vânzarea bunurilor va fi suspendată pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești pe acest caz. ... de menționat că contestarea actului de sechestrare nu suspendă procedura de executare, ci doar vânzarea bunului a cărui sechestrare este contestată. Așadar, executorul judecătoresc va fi obligat să suspende vânzarea unor bunuri concret vizate în contestație, dar va fi în drept să întreprindă alte acte de executare silită a hotărîrii".

A mai indicat executorul că, potrivit art. 133 alin. (1) al Codului de Executare al RM "înainte de demararea licitației, executorul judecătoresc cere organului cadastral teritorial sau altor organe competente să i se comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează bunul urmărit. Titulara acestor drepturi vor fi înștiințați despre desfășurarea licitației."

În acest sens a declarat că titularul dreptului real - dreptului de proprietate - debitorul ÎCS "XXXXXXXXXX" SRL, a fost înștiințat despre desfășurarea licitației în ordinea stabilită de lege. Careva alți titulari ai drepturilor reale înainte desfășurării licitației repetate de vânzare bunurilor sechestrate nu existau.

– Astfel, inculpatul a apreciat că a acționat legal și exercitînd atribuțiile de serviciu nu a cauzat lui XXXXXXXXXXXX Irina careva

prejudicii. (f.d.209-210 vol. 2)

Fiind audiat suplimentar în cadrul instanței de apel, inculpatul a susținut declarațiile anterior date și a solicitat respingerea apelului declarat de procuror.

– La întrebările procurorului a comunicat că, bunul în litigiu nu a fost transmis din motiv că a fost dispusă suspendarea executării silite de către Cureau de Apel. (f.d. 32 vol. 3)

10. Conform art.8 alin. 1 Cod de procedură penală al R. Moldova, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) al aceluiași art. prevede că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

11. În temeiul art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Deci, reieșind din cumulul de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, Colegiul concluzionează că, prima instanță corect, legal și întemeiat a adoptat o sentință de achitare în privința lui XXXXXXXXXX.

12. Astfel, Instanța de apel relevă că, latura obiectivă a infracțiunii stabilite de art. 328 alin. (3) lit. d) CP este constituită din următoarele elemente: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) **urmările prejudiciabile grave cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice**; 3) **legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile**.

Fapta prejudiciabilă incriminată - depășirea vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege poate fi exprimată prin săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care țin de competența unei alte persoane sau entități, săvârșirea unor acțiuni care intră în sfera atribuțiilor sale dar care pot fi realizate doar în anumite condiții speciale stabilite de lege sau de acte subordonate legii, sau săvârșirea unor acțiuni pe care nimeni în nici o împrejurare nu are dreptul să le realizeze.

Latura subiectivă a componenței infracțiunii respective presupune doar intenția directă sau indirectă.

12.1. Urmează a fi reținut că, potrivit art. 10 alin. (1) din CE executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

12.2. Iar în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) - (4) din legea RM nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Doar executorul judecătoresc licențiat și investit în condițiile prezentei legi poate efectua executarea silită. Activitatea executorului judecătoresc nu este activitate de întreprinzător. Activitatea executorului judecătoresc se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere, de origine socială sau de orice alt criteriu. Executorul judecătoresc nu poate refuza executarea unui act dat în competența sa, decât în cazurile și în condițiile stabilite de lege.

12.3. Colegiul penal mai reține că, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) și (2), 21 din CE, precum și art. 2 alin. (1) și (2) din legea RM nr. 113 din 17.06.2010, executorul judecătoresc este exponentul puterii publice, căruia statul i-a delegat în mod exclusiv atribuțiile și dreptul de a realiza și a asigura executarea silită a documentelor executorii.

Potrivit art. 22 alin. (1) lit. 1) din CE executorul judecătoresc este în drept să sechestrizeze, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.

Potrivit alin. (2) din același articol executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Conform prevederilor art. 63 alin. (1) lit. a) din CE în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept a) să aplice sechestrul pe mijloacele bănești sau pe bunurile debitorului;

Potrivit art. 65 alin. (1) din CE la îndeplinirea atribuțiilor și a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor executorii, executorul judecătoresc emite încheieri, întocmește procese- verbale și alte acte de procedură.

Potrivit art. 66 alin. (2) al Codului de Executare al RM: "încheierea executorului judecătoresc este executorie de drept din momentul emiterii și poate fi contestată, în termen de 10 zile de la data comunicării, în instanța de judecată în a cărei rază teritorială biroul executorului judecătoresc își are sediul sau, în cazul municipiului Chișinău, în instanța de judecată în a cărei circumscripție camera teritorială a executorilor judecătorești a stabilit competența teritorială a executorului judecătoresc. dacă legea nu prevede altfel. Contestarea încheierilor executorului judecătoresc nu poate fi temei de suspendare a executării, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod."

Conform prevederilor art. 74 lit.c) din CE executarea silită se efectuează prin urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri și prin vânzarea sau administrarea lor silită.

Potrivit art. 78 alin. (1) executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul: a) încetării

din viață a debitorului, al declarării dispariției lui fără urmă sau al declarării decesului lui, dacă raportul juridic stabilit de instanța de judecată admite succesiunea în drepturi - pînă la determinarea succesorului în drepturi și admiterea succesiunii în procedura de executare; b) pierderii de către debitor a capacității de exercițiu - pînă la numirea reprezentantului; c) înregistrării, în urma reorganizării persoanei juridice debitor, a unei noi persoane juridice - pînă la admiterea succesiunii în procedura de executare; d) insolvabilității debitorului - pînă la examinarea în fond a cauzei de insolvabilitate; e) contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii cauțiunii - pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii prin care s-a examinat contestarea; f) anulării hotărîrii în a cărei bază a fost emis titlul executoriu, cu remiterea cauzei la rejudecare - pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești.

Potrivit art. 115 alin. (1) din CE sechestrarea bunurilor constă în întocmirea unui proces-verbal în condițiile art.118 din prezentul cod.

Conform art. 118 alin. (1) și (5) din CE despre sechestrarea și/sau ridicarea bunurilor se întocmește un proces-verbal în 3 exemplare, după modelul prevăzut la art.75 din prezentul cod. Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanță de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz.

Potrivit art. 125 alin. (1) și (7) din CE bunurile sechestrate se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de comision. Dacă nu au fost vîndute în modul stabilit de prezentul cod și de alte acte normative, bunurile pot fi transmise creditorului următor, iar dacă acesta refuză să le primească, pot fi date debitorului.

Potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din CE dacă actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor nu au fost contestate în termenul prevăzut la art.118 alin.(5) din prezentul cod, executorul judecătorec. este obligat să inițieze, în cel mult 10 zile, procedura de vînzare a bunurilor sechestrate.

În cazul în care actele executorului judecătorec au fost contestate, vînzarea bunurilor la care se referă contestarea se suspendă pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești.

Conform prevederilor art. 128 alin. (1) și (3) din CE data și locul desfășurării licitației de vînzare a bunurilor sechestrate se fixează de către executorul judecătorec, ținîndu-se cont de necesitate asigurării integrității bunurilor și de cheltuielile legate de păstrarea lor.

Licitația poate fi amînată de către executorul judecătorec la cererea creditorului sau la cerere. debitorului, acceptată de creditor. Cheltuielile de organizare a vînzării bunurilor sînt opozabile solicitantului amînării.

Conform prevederilor art. 129 alin. (1) din CE anunțul despre desfășurarea licitației se publică într-un ziar de nivel raional ori național sau în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și se afișează la sediul biroului executorului judecătorec. La solicitarea creditorului, pot fi aplicate suplimentar și alte modalități de anunțare a licitației.

Potrivit prevederilor art. 133 alin. (1) și (2) din CE înainte de demararea licitației, executorul judecătorec cere organului cadastral teritorial sau altor organe competente să i se comunice drepturile reale și alte sarcini care grevează bunul urmărit. Titularii acestor drepturi vor fi înștiințați despre desfășurarea licitației. După expirarea termenului de depunere a cererilor de participare la licitație și pînă la începutul înregistrării prezentei, executorul judecătorec este obligat să elaboreze partea întii a procesului-verbal al licitației.

Potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) și (3) din CE dacă, în decurs de 5 zile de la data desfășurării licitației, creditorul nu acceptă preluarea bunurilor, se organizează licitație repetată în condițiile prezentului cod. Dacă se declară că licitația repetată nu a avut loc, creditorul este în drept să preia bunurile în contul achitării creanței, la prețul inițial stabilit la ultima licitație.

12.4. În această oridine de idei, Colegiul penal conchide că, în speță, aplicarea sechestrului în vederea urmăririi bunurilor debitorului SC „XXXXXXXXXX” SRL cf 1006609001812 precum și scoaterea acestora la licitație era o atribuție a executorului judecătorec XXXXXXXXXXX.

12.5. Mai mult, instanța de apel constată că, încheierea de sechestrare a bunurilor debitorului SC „XXXXXXXXXX” SRL cf 1006609001812, emisă de executorul judecătorec la 10 iunie 2013 nu a fost contestată niciodată de către partea vătămată. Ori, prin contestația depusă la 01 noiembrie 2013 XXXXXXXXXXX Irina solicita: A) casarea integrală a încheierii executorului judecătorec XXXXXX nr. 014-387/13 din 09 octombrie 2013 privind stabilirea licitației și B) suspendarea înstrăinării BI cu nr. cadastral 010050601401023 și suspendarea executării încheierii executorului judecătorec privind stabilirea licitației. Respectiv actul de aplicare a sechestrului (procesul verbal de sechestr) nu a fost și nu este contestat.

12.6. Astfel, la caz, nu era întrunită situația prevăzută de art. 126 alin. (2) din CE, care ar fi obligat executorul să suspende vînzarea bunurilor. Ori, executorul judecătorec nu avea careva restricții în întreprinderea acțiunilor de vînzare la licitație și de transmiterea a bunului în contul stingerii datoriei în cazul în care licitația nu a avut loc.

Iar potrivit art. 126 alin. (1) din CE, aceasta chiar era o obligație a executorului judecătorec, care potrivit art. 2 din legea RM nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești nu putea să o refuze, ori executarea acțiunilor respective erau de competența sa, iar excepția contestării actelor de sechestr nu era întrunită.

12.7. Totodată se menționează faptul că, norma de incriminare de la art. 328 alin. (3) lit. d) este o normă de trimitere, care face referire la depășirea în mod vădit a „limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege”. Astfel, constatarea faptului dacă acțiunile executorului constituiau sau nu depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, poate avea loc doar în urma stabilirii drepturilor și atribuțiilor conferite inculpatului prin actele legislative și normative speciale care reglementează activitatea acestuia (legea 113 și CE).

12.8. Urmează a fi reșinut că, potrivit declarațiilor inculpatului, ultimul a indicat expres că atunci cînd a luat decizia de a continua procedura de executare după anularea încheierii din 01 noiembrie 2013 s-a condus de prevederile art. 126 CE, inclusiv de comentariul

12.9. Urmează a fi reținut că, actele de aplicare a sechestrului - procesul verbal de sechestrul din 10 iunie 2013 nu au fost contestate, iar executorul judecătoresc după anularea încheierii judecătorești XXXXXXXXXXXX din 01 noiembrie 2013, dînd curs cererii creditorului urmăritor din 15 ianuarie 2014 și continuînd urmărirea silită a bunurilor debitorului, a acționat în limita atribuțiilor și potrivit obligației instituite prevăzute la art. 126 alin. (1) din CE.

12.10. Conform materialelor cauzei penale s-a stabilit cu certitudine că executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX nu cunoștea despre deschiderea procedurii de insolvență, deoarece potrivit declarațiilor martorului XXXXXXXXXXXX, care activează în calitate de administrator al proceselor de insolvență și care prin încheierea din 09.12.2013 a fost numită în calitate de administrator provizoriu al SRL "XXXXXXXXXX", a indicat expres că pe executorul judecătoresc nu l-a informat despre procedura de insolvență și despre suspendarea acțiunilor de executare, deoarece acesta nu i-a transmis procedura de executare. Nu cunoștea că XXXXXXXXXXXX are în procedură un asemenea document executoriu, din care motiv a expediat notificarea în adresa UNEJ, care urma să-l informeze pe executor.

Mai mult, partea vătămată XXXXXXXXXXXX Irina a declarat expres că nu i-a transmis executorului judecătoresc careva acte emise de instanța de judecată, care ar demonstra că acțiunile executorului judecătoresc realizate în cadrul executării, constituie obiectul unor litigii judiciare. Iar potrivit declarațiilor inculpatului XXXXXXXXXXXX, ultimul a menționat că nu a cunoscut că este deschisă procedura de insolvență, făcînd cunoștință cu notificarea administratorului de insolvență ÎI "Selivestru Irina" din 21.01.2014 în ședința de judecată din data de 29.05.2014.

Luînd în calcul circumstanțele menționate, instanța de apel denotă că executorul judecătoresc nu a cunoscut despre existența încheierii Curții de Apel nr. 2c-387/13 din 09.12.2013 prin care s-a dispus suspendarea executării ilicite în privința SC "XXXXXXXXXX" SRL, motiv pentru care nu poate fi apreciat ca depășire intenționată și voită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordat prin lege executorului.

13. În circumstanțele sus elucidate, instanța de apel este solidară cu soluția instanței de fond, precum că, nu a fost demonstrată întrunirea în faptele executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXX a unui element esențial al laturii obiective a infracțiunii stabilite de art. 328 alin. (3) lit. d) CP, anume fapta prejudiciabilă - acțiunea de depășire vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

14. Referitor la latura obiectivă a componenței de infracțiune, și anume cauzarea urmărilor grave manifestate prin lezarea drepturilor subiective garantate cet. XXXXXXXXXXXX Irina de prevederile art. 46 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 1 al Primului protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950 (dreptul de proprietate), instanța de apel consideră că nu a fost demonstrată.

14.1. Or, la momentul realizării faptelor pentru care inculpatul a fost pus sub acuzare, XXXXXXXXXXXX Irina nu era titulara unui drept de proprietate în privința BI cu nr. cadastral 010050601401023.

14.2. În susținerea concluziei date urmează a fi reținut că, prin încheierea contractului investițional cu SC „XXXXXXXXXX” SRL cf 1006609001812, XXXXXXXXXXXX Irina nu a obținut un drept real în privința bunului cu nr. cadastral enunțat, ci doar dreptul de a cere de la debitorul său, realizarea lucrărilor de construcție în termenul stabilit de contract, darea în exploatare a imobilului și în final, transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului în construcția căruia au fost investite mijloacele bănești. Astfel, la momentul faptelor descrise XXXXXXXXXXXX Irina era titulara unor drepturi de creanță în privința SC „XXXXXXXXXX” SRL.

14.3. Urmează a fi reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal este o infracțiune materială, infracțiune ce se consumă odată cu survenirea prejudiciilor, care presupune elementul obligatoriu al componenței de infracțiune – survenirea urmărilor grave.

14.4. În acest sens, Colegiul penal reține că, potrivit declarațiilor părții vătămate și probelor materiale nu s-a constatat existența prejudiciului, deoarece la momentul realizării faptelor incriminate inculpatului, XXXXXXXXXXXX Irina nu era titulara unui drept de proprietate în privința BI cu nr. cadastral 010050601401023, ci titulara unor drepturi de creanță în privința SC „XXXXXXXXXX” SRL.

14.5. Prin urmare, instanța de apel consider justificată concluzia primei instanțe privind neîntrunirea celui de al doilea element constitutiv obligatoriu al componenței de infracțiune stabilite de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal- survenirea urmărilor grave.

15. Sub aspectul celor relatate, Colegiul penal a ajuns la concluzia că atât organul de urmărire penală cît și acuzatorul de stat nu au prezentat probe convingătoare, care să confirme vinovăția lui XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod Penal.

16. Instanța de apel, va respinge argumentele invocate în cererea de apel înaintată de acuzatorul de stat precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată.

16.1. Or, considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită, nefiind prezentate probe convingătoare în acest sens, astfel fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

17. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

17.1. Pertinentă în acest sens este și jurisprudenței CfEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță

care și-a motivat hotărîrea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărîrea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15.02.2007.

17.2. Din conținutul hotărîrii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționînd toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptînd o hotărîre conformă cerințelor legii.

17.3. În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea asupra nevinovăției inculpatului, XXXXXXXXXXXX, învinuit în baza art. 328 alin.(3) lit. d) Cod Penal.

18. Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia fermă de a respinge apelului declarat de acuzatorul de stat deoarece este nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond ca legale și întemeiată.

19. Urmare a celor sus elucidate și în conformitate cu art. 415 alin.(1), pct.1) lit.”c”, 417-419 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

DE C I D E:

Respinge ca nefondată cererea de apel declarată de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXXXX, cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul XXXXXXXXXXXX din 30.01.2017.

Decizia definitivă și executorie, dar cu drept de atac cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată, pronunțată public la data de XXXXXXXXXXXX ora 14:00.

Președintele ședinței, Judecătorul

Iurie Melinteanu

Judecătorii

Silvia Vrabii

Ion Bulhac

